

Bediüzzaman, Risale-i Nur ve dindar camia

Bediüzzaman ve Risale-i Nur, Cenab-ı Hakk'ın Anadolu'ya ve insanlarına, hatta Âlemi İslâm'a bahşettiği paha biçilmez bir nimettir.

Risale-i Nur, Kur'ân'ın son çağlara yönelik mesajını; İman ve Kur'ân hakikatlerini akılları ve kalpleri tatmin eden eşsiz bir üslûpla ortaya koyan, Müslümanların sıkıntı ve problemlerine Kur'ân'dan çözümler getiren misilsiz bir tefsirdir.

Bediüzzaman Said Nursî ise, yalnız ahir zamanın büyük bir din âlimi değil, aynı zamanda bir toplum önderidir. Tek partinin istibdat ve baskı döneminde Kemalist rejim, dine ve dindarlara dayanılmaz baskılar yaparak, halkın sokağa çıkıp baş kaldırmasını beklemiş, sonra Şeyh Said İsyanı'nda, Dersim'de olduğu gibi, devletin top ve tankıyla onların üzerine giderek toplu katliâmlar yapmayı planlamıştı.

Bediüzzaman ise o dönemde talebelerinin ve halkın imanını kuvvetlendirmiş, onlara müsbet hareketi, sabır ve itidali tavsiye ederek fevri hareketlerin vukuunu önlemiş, ülkeyi o dar geçitten kimsenin burnu kanamadan 1950'lere gelmesini sağlamıştır.

Allahu âlem Bediüzzaman ve Risale-i Nur bu topraklarda ortaya çıkmasalardı, rejimle halkın çatışması sonucu ülkemiz, Suriye, Irak, Filistin, Afganistan'dan beter, karışık bir hale gelebilirdi.

Birkaç sene evvel bir Ramazan ayı programının icrası için, oradaki dostların dâvetiyle Paris'e gitmiştik. Şehrin merkezinde yer alan külliye tarzında inşa edilmiş Paris Camii'ne gittik. Namaz sonrası Cezayir'li olan imam efendi ile odasında Arapça bir süre sohbet ettik. Ona Bediüzzaman ve Risale-i Nur'u tanıyıp tanımadığını sordum. Bana "Ne demek tanıyor musun? Bediüzzaman, günümüzde İslâm ümmetinin imamıdır. Risale-i Nur zamanımızın en iyi bir Kur'ân tefsiridir." dedi ve yakınındaki dolabı işaret ederek "Bende Arapça eserleri mevcuttur. Onları okuyorum. Ezher'de hocalarımız bize Onu tanıtmışlardı" dedi. Şahsen çok duygulandım. Paris'teki Müslümanlar Üstadı ve Risale-i Nur'u tanıyor ve takdir ediyorlardı.

Suriye, Mısır, Pakistan, hatta Malezya gibi İslâm devletlerinde, önde gelen din âlimleri, Bediüzzaman ve Risale-i Nurlar'ı tanıyıp onlardan faydalanmaya gayret etmektedirler. Birkaç sene önce İstanbul'da düzenlenen bir Sempozyumda, oradan gelen katılımcılardan Risalelerin Malezya'da okullarda ders kitabı olarak okutulduğunu öğrenmiştik.

Bir de ülkemizi düşündük. Başta Diyanet Teşkilâtı olmak üzere İlahiyat çevreleri, cemaat ve tarikatların oluşturduğu dinî çevreler, ne yazık ki Üstadın ve Nurlar'ın kıymetini takdir edip, onları okuyup, onlardan istifade etmeye pek yanaşmadıkları görülmektedir. Bu durum Türkiye için büyük bir kayıp olduğunu düşünüyorum.

Son Söz: Eğer ülkemizde Nurlar, en azından dinî çevrelerin çoğu tarafından okunup oradaki imanî ve Kur'ânî hakikatler

uygulamaya konsa, Türkiye'nin halihazırda yaşadığı sosyal ve siyasî sıkıntı ve problemlerin çoğu çözülecek, toplumumuzun maruz kaldığı iman ve ahlâk buhranı sona erecektir diye düşünmekteyim.

İbrahim ERSOYLU